

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของนักลงทุนไทยใน
เวียดนาม

โดย : นางสาว กฤษณา นิลศรี

ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ปีที่เสนอ 2539

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักลงทุนไทยในการดำเนินธุรกิจในประเทศเวียดนาม โดยแยกปัจจัยต่างๆ เป็นปัจจัยภายในและภายนอก รวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จต่อการลงทุนในต่างประเทศ และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเหล่านี้ โดยผลจากการศึกษาส่วนหนึ่งสามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะแก่นักธุรกิจไทยที่จะไปลงทุนในต่างประเทศ และเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนในต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ

การศึกษานี้ได้นำข้อมูลมาจากการสำรวจนักธุรกิจที่เข้าไปดำเนินธุรกิจในเวียดนาม โดยแบ่งเป็น 2 ระดับคือการสำรวจทางไปรษณีย์ และ การสำรวจโดยการสัมภาษณ์ สำหรับการสำรวจทางไปรษณีย์ เป็นการศึกษาด้วยการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม และจากการตรวจสอบการมีอยู่จริงของบริษัทไทยที่เข้าไปดำเนินธุรกิจในเวียดนามพบว่ามีอยู่จริงจำนวน 42 บริษัท ผู้วิจัยเลือกสำรวจบริษัททั้ง 42 บริษัท เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องและได้รับความเชื่อมั่นมากที่สุด และได้ส่งแบบสอบถามเพิ่มเติมไปยังบริษัทที่เข้าไปดำเนินธุรกิจแล้วประสบความสำเร็จ ส่วนการสำรวจโดยการสัมภาษณ์ เป็นการศึกษาข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมโดยการสัมภาษณ์บริษัทแม่ในประเทศไทยจำนวน 20 บริษัท ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ใน 31 บริษัทที่ได้กรอกแบบสอบถามกลับมาให้

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์แบบพรรณนา (Descriptive Method) เป็นหลัก และใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) ในการประมวลผลบางส่วน การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ยเพื่อจัดลำดับความสำคัญของมูลเหตุจูงใจและปัจจัยความสำเร็จต่างๆ การทดสอบสมมติฐานของการศึกษานี้โดยใช้ตัวแบบสถิติ t และตัวสถิติแมนน์-

วิทย์ โดยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science)

จากการศึกษาพบว่าผลการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. มูลเหตุจูงใจหลัก ที่ดึงดูดให้นักธุรกิจตัดสินใจเข้าไปลงทุนในเวียดนาม คือ ความต้องการตลาดใหม่ในประเทศเวียดนาม รองลงมาคือความต้องการแรงงานราคาถูก และอันดับที่สามคือต้นทุนการผลิตโดยรวมมีราคาถูก

2. ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเรียงลำดับตามความสำคัญสูงสุดสามอันดับแรกคือ การที่บริษัทมีกลยุทธ์ในการบริหารบริษัทในเวียดนามชัดเจน บริษัทมีนโยบายชัดเจนในการพัฒนาบุคลากรของบริษัทในเวียดนาม และผู้ถือหุ้นฝ่ายไทยมีอำนาจในการบริหารมากกว่าฝ่ายเวียดนาม

3. การจัดลำดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยภายนอกพบว่ากระทำได้อย่างยากเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยเกาะกลุ่มใกล้เคียงกันมาก แต่สามารถจัดแบ่งประเภทได้เป็นกลุ่มๆคือ (1) ปัจจัยที่เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบธุรกิจ (2) ปัจจัยที่เกี่ยวกับช่วงเวลาลงทุน ตลาดในประเทศเวียดนาม ลักษณะธุรกิจที่เหมาะสมกับประเทศเวียดนาม และการติดตามภาวะเศรษฐกิจ (3) ปัจจัยที่เกี่ยวกับภาษาและความเข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณี (4) ปัจจัยเกี่ยวกับแรงงาน เช่นระดับของค่าแรง และคุณภาพของแรงงาน (5) ปัจจัยเกี่ยวกับแหล่งที่ตั้งโรงงานในประเทศเวียดนามมีความเหมาะสม (6) ปัจจัยเกี่ยวกับความมั่นคงของบริษัทผู้ลงทุนทั้งในด้านการเงินและการผลิตเช่นธุรกิจในไทยมีผลประกอบการดีอยู่ก่อนแล้ว หรือการมีแหล่งเงินทุนฉุกเฉินในกรณีที่บริษัทประสบปัญหาทางด้านการเงิน

4. การทดสอบสมมติฐานว่าปัจจัยตัวใดมีความสำคัญต่อผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจในประเทศเวียดนามพบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญมากอย่างมีนัยสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจคือ (1) ปัจจัยเกี่ยวกับกฎระเบียบทางราชการ และภาษีอากร (2) ภาษาและระเบียบวัฒนธรรมประเพณี (3) แหล่งที่ตั้งโรงงาน (4) ช่วงเวลาที่เข้าไปลงทุนในประเทศ

เวียดนามมีความเหมาะสม (5) ตลาดในประเทศเวียดนามมีศักยภาพและเติบโตดีและ (6) ติดตามภาวะเศรษฐกิจในประเทศเวียดนามอย่างสม่ำเสมอ ความสำคัญของปัจจัยภายนอกสองปัจจัยแรกมีความสำคัญมากสามารถยืนยันได้จากผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์ สำหรับปัจจัยภายในที่มีผลมากอย่างมีนัยสำคัญต่อความสำเร็จคือ การที่บริษัทมีกลยุทธ์ในการบริหารบริษัทในเวียดนามชัดเจน และการที่บริษัทมีนโยบายชัดเจนในการพัฒนาบุคลากรของบริษัทในเวียดนาม

5. การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจระหว่างกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ และกลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จ แสดงให้เห็นว่าทั้งสองกลุ่มต่างให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่างๆในระดับที่เท่ากันหรือเหมือนกัน

6. การสัมภาษณ์รายบริษัทช่วยเสนอกรณีตัวอย่างสำหรับความสำคัญของปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งให้รายละเอียดเกี่ยวกับสาเหตุของความล้มเหลวในบางบริษัท เช่น การคาดหมายผิดพลาดในด้านตลาด กฎระเบียบเกี่ยวกับธุรกิจในประเทศเวียดนามที่ไม่ชัดเจน การไม่ดำเนินธุรกิจอย่างตรงไปตรงมาของบริษัทไทย และการขาดความตั้งใจจริงในการวางแผน และควบคุมธุรกิจให้เป็นไปตามเป้าหมาย

นอกจากนี้การสัมภาษณ์ยังช่วยนำเสนอปัญหาอุปสรรคของการทำธุรกิจในประเทศเวียดนามซึ่งปัญหาหลัก ได้แก่ กฎระเบียบเกี่ยวกับธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สาธารณูปโภคที่ยังไม่พอเพียง และการขาดแคลนแหล่งเงินทุนในการทำธุรกิจ เป็นต้น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของรัฐบาลไทย ได้แก่ การมีนโยบายส่งเสริมอย่างจริงจัง การสนับสนุนทางภาษีในรูปแบบต่างๆ และด้านเงินทุน รวมทั้งการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารของการลงทุนในต่างประเทศ